24 Απριλίου 2014

Να ευχαριστείς κάθε μέρα και μ’ όλη σου την

Να ευχαριστείς κάθε μέρα και μ’ όλη σου την καρδιά το Θεό που σου έδωσε ζωή «κατ’ εικόνα και καθ’ ομοίωσή» Του, μια λογική, ελεύθερη κι αθάνατη ζωή. Να ευχαριστείς ιδιαίτερα το Θεό που σε αποκατάστησε και σε οδηγεί πάλι στην αιώνια ζωή, μετά την πτώση και καταδίκη σου στον αιώνιο θάνατο. Κι αυτό το έκανε όχι με την παντοδυναμία Του, αλλά με το να παραδώσει σε θάνατο το Μονογενή Του υιό για τη σωτηρία μας.

Να Τον ευχαριστείς ακόμα που καθημερινά χαρίζει ζωή σε σένα, αν και αμαρτάνεις αμέτρητες φορές με την ελεύθερη βούλησή σου και βαδίζεις από τη ζωή στο θάνατο. Κι αυτό το κάνει με το που θα πεις «Πάτερ, ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιον σου» (Λουκ. ιε’ 18).

Να Τον ευχαριστείς που σε έκανε καλά από την αρρώστια σου, μ’ όλο που εκτίθεσαι ασύνετα στους κινδύνους και τις αρρώστιες, που είναι προάγγελοι του θανάτου. Να Τον δοξολογείς που διορθώνει τα σφάλματά σου και δε σου στερεί την επίγεια ζωή, γιατί ξέρει πόσο την αγαπάς και γιατί δεν είσαι ακόμα έτοιμος για τη μέλλουσα, την αιώνια ζωή.

Να Τον ευχαριστείς για όλα τα μέσα που σε στηρίζουν στη ζωή, για όλες τις χαρές μα και για τις θλίψεις της ζωής. Τα πάντα προέρχονται από Εκείνον, τον Πανεύσπλαχνο Πατέρα. Όλα πηγάζουν από την Πρωταρχική Πηγή της Ζωής, που

μοιράζει και χαρίζει ζωή σε όλους.
Άνθρωπος ευγενικός και καλλιεργημένος λογαριάζεται εκείνος που σκορπάει γενναιόδωρα και αγαπητικό τα αγαθά και τα χαρίσματά του σε όλους, που χαίρεται όταν του δίνεται η ευκαιρία να κάνει το καλό και να ευχαριστεί τους άλλους, χωρίς να περιμένει καμιά ανταπόδοση.
Άνθρωπος ευγενικός και καλλιεργημένος λογαριάζεται εκείνος που δεν είναι φαντασμένος, που δεν ξιπάζεται σε εκείνους που συχνάζουν κοντά του και ωφελούνται από τη γενναιοδωρία του, που δεν τους παραμελεί, που δεν τους υποτιμά στη σκέψη του, αλλά τους εκτιμά όπως την πρώτη φορά που τους συνάντησε ή και περισσότερο ακόμα.
Τυχαίνει συχνά να κομπάζουμε και να υπερηφανευόμαστε μπροστά σε εκείνους που μας πλησιάζουν. Με το που τους συνηθίζουμε όμως νιώθουμε πως μας κουράζουν και τους περιφρονούμε, τους λογαριάζουμε για τίποτα. Πολύ συχνά τοποθετούμε κάποιον άνθρωπο στη συνείδησή μας πιο χαμηλά κι από ένα ζώο που αγαπάμε, ή κι από ένα αντικείμενο ακόμα.

Αγ. Ιωάννου της Κρονστάνδης

Μηνιαία Ἔκδοση
Ι.Ν. Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος
«Ο ΤΗΡΩΝ»

Πηγή: en-ypomoni-akymanto.blogspot.gr